

НАТАЛІЯ ГРАЦІАНОВА

ЛИСИЦЯ-МАНДРІВНИЦЯ ТА ПОДОРІЖНИЙ КІТ

Наталія Граціанова

Лисиця-мандрівниця та подорожній кіт

Віршоване оповідання-абетка

Лисиця рудохвоста та пересічний кіт
Водилися віддавна, братались купу літ.
Жили не бідкували, тулилися в норі,
Затято полювали пташок і ховрахів.
Вряди-годи зітхали та марнували час,
Мрійливо мандрували деінде раз у раз.
В думках долали гори, річками йшли убрід
Лисиця-мандрівниця та подорожній кіт.
Ворон удвох лічили холодної пори,
А зимно як надворі — то били баглаї.
Заїла, звісно, друзів справжнісінька
нудьга —
Відтак гайнути в мандри з'явилася жага.
— Куди б попростувати? — запитує кума.
— Казна-куди, не знаю, рушаймо
навмання.

— Гайда, котусю, в гори! Була я там у снах.

— Тож пішки у Карпати? Подумай попервах!

— Не бійся! Якось буде, хіба ж ми тюхтії? Ходімо, любий друже, спочатку до ріки. Місточок перетнемо, а далі там шосе, Кудись той шлях широкий нас врешті приведе.

А вздовж дороги знаки, покажчики, табло.

— Не вмію я читати! — Отож-бо і воно!

— Куди Карпати, лиску? — Та звідки ж знаю я!

— Вертаймося до лісу! Безграмотність — біда!

Тут невідь звідки взялися вовчисько і ведмідь,

Їх на узліссі грамоти сова премудра вчить.

Обізнані, досвідчені, тримають кілька книг,

Вірші читають вголос, вчать рими мимохідь.

— Беріться за абетку! — порадив хижим вовк. —

— Мандрівець неписьменний — то привід для тривоги!

— Аби маршрут прокласти й упевнено
рушать,
Вам доведеться букви від Аа до Яя
пізнати.

— Вивчайте диво-літери й доводьте до
пуття,

— Та де там, Вовче! Книжка та, напевно,
непроста.

До того ж неспромога нам дістатись з лісу
в світ,

Можливо, важко буде нам знайти той
алфавіт.

— Візьміть чарівну книгу ви у тітоньки
сови,

Домують у ній літери, їх в книжці — 33.

Сова почувши бесіду шмигнула до дупла,
Абетку заповітних букв звідтіль вона
взяла.

На палітурці шкіряній красують А та Я,
А решта літер стиха ждуть майбутнього
знавця.

— Карбуйте, друзі, алфавіт — це ключ до
світу знань!

Читання вам розкриє шлях до звершень й
поривань.

Аа

Взяли Абетку хутрянi та рушили в похiд,
Лисиця-мандрiвниця йде й крокує слiдом
кiт.

Уздовж шляхiв асфальтових акацiй
аромат,

На Аа у книжцi височить вершина Арарат.
Смiливо пiк цей пiдкорив звитяжний
альпiнiст,

Всiм безкорисливо помiг шляхетний
альтруїст.

Адресу пише на листi мрiйливий
астроном,

Заносить астероїд вiн в космiчний свiй
альбом.

— Дивись, лисичко, в книжцi цiй усi
немов живi:

Ось на афiшi арлекiн та айстри на вiкнi.

— Авжеж! Онде, на кораблi, всмiхається
матрос,

На айсберг бiлий крижаний вмостився
альбатрос.